

Editura BIFROST, un pod care unește

Imaginea podului ca element de legătură se regăsește în religiile și mitologiile multor popoare. În religia persană, de exemplu, podul Cinvat deține un loc central. În zoroastrianism, podul este descris ca fiind îngust ca o muche de cuțit. În unele din legendele creștine, există podul peste purgatoriu, pe care pot trece doar cei drepți; precum în poemul lui Milton, "Paradisul pierdut". În legendele din folclorul religios al românilor un astfel de pod se numește Puntea sufletelor. Și aceasta este îngustă precum tăișul unui cuțit.

Podul arcuit din credințele vikingilor se numește Bifrost. Se povestește că a fost creat de zeii Oden, Vile și Ve după ce aceștia i-au creat pe primii doi oameni, Ash și Embla, de pe pământ. Bifrost se întinde între Asgârd, țărâmul zeilor și cel oamenilor, Midgârd. Sunt unii însă care susțin că podul ar fi așezat între Asgârd și Idavallen, deoarece zeii se întâlnesc acolo zilnic la Marele Sfat. Oricum ar fi, la piciorul podului, aflat în Asgârd, stă de strajă un personaj pe nume Heimdall. Acesta nu este un paznic oarecare. El apare în multe din legendele scandinave iar rolul său este deosebit de important. Printre altele, și acela de a păzi Bifrost de venirea uriașilor, dușmanii eterni ai zeilor din Nord. Când gloata lor pășește pe pod, acesta începe să huruie iar Heimdall suflă în cornul său pentru a da de știre. Zeii aud sunetul lui și se strâng degrabă pentru a înfrunta invadatorii.

Emil Doepler - Zeul Heimdall suflă în corn în fața podului-curcubeu Bifrost (1905)

Că vikingii au văzut poduri arcuite cu ocazia incursiunilor făcute spre sud, acesta este un fapt incontestabil. Arhitecții și inginerii romani au realizat astfel de construcții cu mult înainte de apariția navigatorilor nordici pe scena istoriei. Ca români, am auzit cu toții despre Apolodor din Damasc, de exemplu. E ușor de presupus că, în decursul timpului, măiestritele construcții au stimulat imaginația neînfricaților călători care ulterior le-au încorporat în poveștile lor. Skalzilor nu le-a scăpat asemănarea dintre forma boltită a acelor poduri și arcuirea curcubeului. În acest fel, trebuie că s-a plămădit credința vikingilor că fenomenul ceresc este un pod pe care l-au și botezat: i-au spus Bifrost, nume păstrat până în zilele noastre. Nu este curcubeul un fenomen atât de magic încât să suscite gândul că aparține unei alte lumi? Podul Bifrost ancorat cu un picior într-o lume îndepărtată la care orice muritor ar dori să accedă. Podul-curcubeu care le permite oamenilor să călătorească spre alte țărâmuri, dar care le oferă și posibilitatea de se apropia unii de alții. Pentru că aceasta cred că este menirea oricărui pod, dincolo de scopul lui pur practic, comercial; să unească oamenii, lumile... să facă legătura între diferite culturi. Iar aceasta a fost și este și speranța care a stat la baza edificării editurii noastre pe care am numit-o, în mod cât se poate de firesc, BIFROST.